

Przedpłata:
Kwartalnie 360.— mk.
Miesięcznie 150.— mk.
Poszczególne numery 20 mk.

Oreodownik Powiatowy

wychodzi w środy i soboty

Ogłoszenia
przyjmuje się za opłatą
40 mk. od jednołamowego
wiersza drobnego druku,
reklamy 60 mk. od wiersza.

Administracja: Starostwo w Pucku.

Telefon nr. 1

Dział urzędowy.

- Treść: 562. Rozporządzenie starosty w sprawie ruchu rowerami. (Dokończenie).
566. Rozp. Rady Ministrów z dn. 28. 7. 1920 w sprawie ustalenia szkół na zdrowiu i życiu, wyrządzonych osobom cywilnym przez wydarzenia wojenne.
567. Okólnik Wojewody Pomorskiego z dn. 5. 9. 1922 w sprawie utrzymania budynków szkolnych.
568. Rozp. Min. Spr. Wojsk. i Min. Spr. Wewn. w przedmiocie dodatkowego przeglądu wojskowo-lekarskiego obywateli polskich rocz. 1885—1901, którzy do 10. I. 1922 nie optowali na rzecz państwa niemieckiego.
569. Spis osób, wyprowadzających się za granicę.
570. Przymusowa administracja oraz nadzór przedsiębiorstw.
Ogłoszenie.

562.

(Dokończenie).

D. Używanie publicznych dróg i placów.

§ 12. Jeżdżenie na rowerach odbywać się może tylko na drogach i placach, przeznaczonych dla ogólnego ruchu kołowego, o ile dla ruchu rowerowego nie są specjalne drogi przeznaczone. Ponadto zezwala się na jazdę na rowerach, poza zamkniętymi miastami i osadami, także na chodnikach nie podwyższonych, prowadzących obok dróg publicznej.

Władze policyjne mogą zezwolić na ruch rowerowy na chodnikach i miejscach, nie przeznaczonych na ruch kołowy.

Nie dozwolone są na drogach przeznaczonych na ruch rowerowy jazda konna, jazda, posuwanie wózków ręcznych i tacek lub pędzenie bydła. (Ust. 1 zdanie 1).

§ 13. Władze policyjne mogą ogólnie lub w poszczególnych wypadkach zakazać lub ograniczyć jazdę na rowerach wogóle lub na rowerach specjalnego rodzaju na poszczególnych drogach, placach, mostach, wogóle lub częściowo także ruchy pieszy na drogach, przeznaczonych na ruch rowerowy. (§ 12 ust 1, zdanie 1).

Ogólne przepisy tego rodzaju, o ile władze policyjne nie wydadzą innych rozporządzeń, należy opublikować i na odnośnych drogach umieścić na tablicach ku ogólnej wiadomości.

Istniejące już zakazy obowiązują nadal.

§ 14. Zakazane są wyścigi i urządzenie takowych na publicznych drogach i miejscach. Wyjątki wymagają zezwolenia odnośnej władzy policyjnej, która w poszczególnych wypadkach oznacza warunki.

E. Przepisy karne.

§ 15. Przekroczenie powyższych przepisów i w nich zawartych ogólnych policyjnych zarządzeń lub poszczególnych rozporządzeń (§ 13) karze się według § 366 nr. 10 kodeksu karnego grzywną do 60 mk. lub aresztem do 2 tygodni.

F. Wyjątki.

§ 16. Przepisy § 3 nie dotyczą osób wojs-

kowych w mundurach, urzędników Rzeszy, państwowych i gminnych w mundurach lub odznakach służbowych, o ile osoby te używają roweru w celach służbowych.

Czy i jakie wyjątki są dopuszczalne w przepisach zawartych w § 13 dla służbowego ruchu rowerowego urzędników poczty i telegrafu i innych publicznych urzędów, zależy od decyzji właściwej centralnej władzy krajowej.

G. Przepisy końcowe.

§ 17. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1908 r.

Z dniem tym uchyla się, nienaruszając przepisów zawartych w § 13 ustęp 3, dotychczas wydane rozporządzenia, dotyczące ruchu rowerowego na drogach i placach publicznych.

Karty rowerowe wydane według dotychczasowych przepisów mają tylko jeszcze znaczenie do 1. stycznia 1923 r., o ile nie są wydane na czas krótszy.

Załącznik:

Państwo:	nr.:
Karta rowerowa	
dla	
. (nazwisko, zawód)	
zamieszkałego w	
., dnia . . . go 19 . . .	
(miejscowość)	
(Stempel)	władza.

Gdańsk, dnia 2. lipca 1908.

Naczelnny Prezes.

Notatka: Karty, w powyższych przepisach zawarte, zostały podwyższone dziesięciokrotnie ustawą polską z dnia 18. 3. 21. — Dz. Ustaw nr. 31 poz. 181. —

566.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 28 lipca 1920 r.

W sprawie ustalenia szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych osobom cywilnym przez wydarzenia wojenne.

Na zasadzie art. 2 p. 1 dekretu z dn. 31 stycznia 1919 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. Pr. P. P. z 1919., Nr. 12 poz. 132), oraz art. 29 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r., o tymczasowej organizacji władz Naczelnnych (Dz. Pr. Kr. Pol. z 1918 r. Nr. 1 poz. 1) Rada Ministrów zgodnie z uchwałą swą z dnia 28 czerwca 1920 r. zarządza, co następuje:

W celu uzyskania odszkodowania od państw nieprzyjacielskich przeprowadza się dla użytku Głównego Urzędu Likwidacyjnego ustalenie szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych ludności cywilnej na skutek wydarzeń wojennych.

Wyniki tej akcji służyć będą również Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej dla celów opieki społecznej w zakresie jego kompetencji.

Ustalenie powyższe nie może być podstawą do jakichkolwiek roszczeń osób poszkodowanych do Rzeczypospolitej Polskiej i nie przesądza wynagrodzenia za szkodę poniesioną.

§ 2.

Ustaleniu podlegają szkody na zdrowiu i życiu poniesione, począwszy od dnia 28 lipca 1914 r., przez osoby cywilne, będące obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej albo państw sprzymierzonych, i stowarzynowych na skutek wszelkich działań wojennych, państw wojujących oraz bezpośrednich następstw tychże, na skutek aktów okrucieństwa, gwałtu lub złego obciążenia się, więzienia, deportacji, internowania, ewakuacji i robót przymusowych, zarządzonych przez władze wojskowe lub cywilne, oraz na skutek nieszczęśliwych wypadków, w zakładach lub przedsiębiorstwach pod zarządem władz okupacyjnych.

§ 3.

W celu wykonania niniejszego rozporządzenia przeprowadza się:

1) rejestracja osób poszkodowanych na zdrowiu, oraz osób, które były na utrzymaniu poszkodowanych, zabitych lub zmarłych, na podstawie zgłoszeń samych interesowanych;

2) dochodzenia wstępne dla sprawdzenia względnie uzupełnienia podanych faktów w drodze zaświadczeń urzędowych, zeznań świadków, badań lekarskich, oraz wogóle opinii rzeczoznawców;

3) kwalifikowanie zarejestrowanych, polegające na stwierdzeniu szkody poniesionej na zdrowiu lub życiu, jej sprawców, okoliczności, stopnia wynikłej dla poszkodowanych niezdolności do pracy, wydatków poniesionych na leczenie, potrzeby opieki nad poszkodowanymi, oraz rodzaju i kosztów tejże.

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1920 r. („Monitor Polski“ nr. 24. z dnia 31 stycznia 1921 r.) oraz Rozp. Rady Min. z dnia 9 maja 1921 r. („Monitor Polski“ nr. 152 z 8 lipca 1921 r.) w sprawie ustalenia szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych osobom cywilnym przez wydarzenia wojenne-poleciło Ministerstwo Pracy i Opieki Społ. reskryptem z dnia 27 lipca 1922 r. L. dz. 5236/XI. utworzenie Powiatowych Komisji Kwalifikacyjnych przy Starostwach.

Ponieważ czynności powyższych komisji opierają się na aktach rejestracyjnych, założonych na podstawie rejestracji po przeprowadzonych dochodzeniach wstępnych, przeprowadzą Starostwa dochodzenia i rejestrację, poczem dopiero Komisje rozpoczną swoją działalność.

Pan Burmistrz miasta Pucka oraz PP. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich ogłoszą powyższe **natychmiast w przyjęty sposób.**

Osoby interesowane zechcą się celem rejestracji zgłosić do dnia 5 października t. r. w starostwie pokój nr. 9.

Starosta:
w z. Ks. Witkowski.

Okólnik Wojewody Pomorskiego z dnia 5. 9. 1922 r. w sprawie utrzymania budynków szkolnych.

Wedle przepisów Art. 11 i 15 ustawy z 17 lutego 1922 poz. 143 Dz. U. Rz. P. ciąży na gminach obowiązek utrzymywania w dobrym stanie budynków szkolnych, a to w formie dostarczenia organom samorządnym szkolnym (nadzorowi szkolnemu) funduszy ustalonych w budżecie szkolnym.

Zdarzają się wypadki, że pojedyncze gminy, opierając się na formalnym braku budżetu szkolnego, którego ustalenie jest na razie niemożliwe, wobec niezorganizowania Rad Szkolnych powiatowych, odmawiają funduszy na utrzymanie budynków szkolnych.

Praktika taka powoduje niemożność usuwania w budynkach szkolnych drobnych uszkodzeń, co w następstwie powoduje dalsze niszczenie budynku, i w następstwie dalszem wymagać będzie wyższych świadczeń ze strony mieszkańców gminy, a na razie może spowodować przerwę w nauce.

Z uwagi, że stosownie do przepisów cytowanej ustawy obowiązek utrzymywania publicznych szkół powszechnych ciąży na Państwie i gminie, z uwagi, że Państwo swój udział w ciężarach utrzymywania ponosi, z uwagi wreszcie, że przez odraczanie z przyczyn czysto formalnych obowiązków rzeczowych gmin, uciec może a częstokroć i cierpi tak systematyczne nauczanie dzieci, jak i interes materialny mieszkańców, polecam Panu Staroście wpływać na podległe mu zarządy gmini obszarów dworskich, aby nawet w braku formalnych budżetów szkolnych nieuchylały się od świadczeń na utrzymanie budynków i na rzeczowe potrzeby szkół w ramach Art. 11 ustawy z 17 lutego 1922 poz. 143 Dz. U. Rz. P. i rzeczywistej potrzeby.

Wojewoda:
(—) Brejski.

Powyższe podaję pp. Sołtysom oraz Przeł. obszarów dworskich do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Puck, dnia 23. września 1922 r.

Starosta: wz. Ks. Witkowski.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

w przedmiocie dodatkowego przeglądu wojskowo-lekarskiego obywateli polskich, płci męskiej, ur. 1885-1901 latach włącznie, którzy do dnia 10 stycznia 1922 r. z przysługującego im prawa opcji na rzecz państwa niemieckiego nie skorzystali (Dziennik Ustaw Rz. P. P. 1922 Nr. 77 poz. 700).

Na mocy art. 1, 48 i 49 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 28 października 1918 r. (Dz. P. K. P. Nr. 13 poz. 28) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 59 i 60) oraz na mocy ustawy z dnia 7 marca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 22 poz. 234) i 15 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 48 poz. 298), tudzież rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 58 poz. 363) i z 11 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P.

Nr. 75 poz. 514) zarządza się zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1922 r. co następuje:

§ 1. Powołuje się do przeglądu wojskowo-lekarskiego na całym obszarze Państwa obywateli polskich, płci męskiej, urodzonych w latach 1885-1901 włącznie, którzy z prawa opcji na rzecz Niemiec w myśl art. 91 Traktatu Wersalskiego do dnia 10 stycznia 1922 r. nie skorzystali, o ile nie uczynili oni dotychczas zadość powszechnemu obowiązkowi służby wojskowej w myśl tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 28 października 1918 r. (Dz. P. K. P. Nr. 13 poz. 28).

§ 2. Z pośród wymienionych w § 1, a przy przeglądzie za zupełnie zdalnych do służby w wojsku stałem (kat. A.) uznanych osób powołaniu do tej kategorii służby podlegają na zasadzie ustawy z dnia 7 marca 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 22, poz. 234) urodzeni w latach 1900 i 1901, o ile nie uzyskają ulg względnie odroczeń, przewidzianych w art. 61, 62, 64, 68 i 70 tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Osoby, należące do pozostałych roczników (1885-1889), będą stosownie do wyniku przeglądu zaleczone do wymienionych w art. 4 punkty c, d i e tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej kategorii (rezerwa, obrona krajowa i pospolite ruszenie),

§ 3. Wymienione w § 1 osoby winny się stawić do Komisji Przeglądowych, które rozpoznają urzędowanie niezwłocznie.

Wezwania osobiste do powołania nie będą rozsyłane.

O miejscu, dniu i godzinie urzędowania komisji przeglądowych powołani winni się dowiedzieć w urzędzie gminnym (magistracie).

Powołani, mający prawo do ulg, względnie odroczeń powinni przynieść ze sobą dokumenty, uzasadniające ich prawo do ulg, względnie odroczeń.

§ 4. Winni nieusprawiedliwionnego niestawiennictwa do przeglądu będą karani w myśl obowiązujących postanowień karnych.

Winni nieusprawiedliwionnego niezgłoszenia się do odbycia służby w wojsku stałem (rocznik 1900 i 1901 kat. A) będą karani na dostawie obowiązujących wojskowych ustaw karnych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje w części górnośląskiej województwa Śląskiego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński.

Pp. Burmistrz miasta Pucka, Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich ogłoszą powyższe rozporządzenie natychmiast w przyjęty sposób w swoich gminach.

Puck, dnia 25. września 1922 r.

Starosta:
w z. Ks. Witkowski.

569.

Spis osób wyprowadzających się za granicę.

Imię	Nazwisko	s k a d	stan	d o k a d
Kolodzik	Hermann	Goszczyno	robotnik	Friedrichsrode
Bruhne	Jadwiga	Parszczyce	panna	Riebenkrug
Kamin	Albertina	Karlikowo	wdowa	Lauenburg
Nagorsnik	Jan	Goszczyno	robotnik	Oberbismark
Klemz	Paweł	Puck	malarz	Lauenburg
Bilot	Aleks	Puck	kupiec	Lauenburg
Reinke	Oton	Odargowo	robotnik	Perlin

Puck, dnia 21. września 1922r.

Starosta:
w z. Ks. Witkowski.

570.

Przymusowa administracja oraz nadzór przedsiębiorstw.

a) Rozporządzenie uzupełniające rozporządzenie dotyczące nadzoru oraz administracji przedsiębiorstw z 6 listopada 1919 r. (Tyg. Urzęd. strona 335).

Na podstawie art. 6 d. ustawy z 1 8. 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dziel. pruskiej (Dziennik Ustaw str. 675) stanowiąc porozumieniem z Ministrem Spraw Zagranicznych co następuje:

Art. 1.

W czasie trwania administracji przymusowej na podstawie rozporządzenia z 6 11 1919 r. do-

tyczącego nadzoru oraz administracji przedsiębiorstw (Tyg. Urzęd. str. 335), nie wolno właścicielom lub prawnym zastępcom i organom przedsiębiorstw podejmować czynności prawnych.

Ustanowienie administratora w przedsiębiorstwach zapisanych w rejestrze handlowym, spółkowym lub rejestrze towarzystw jak i zniesienie administracji należy zapisać z urzędu i bez opłat.

Art. 2.

O ile Ministerstwo b. dzielnicy pruskiej powierzyło przymusową administrację któremukolwiek urzędowi państwowemu, wówczas urząd ten mocen jest z swej strony mianować osobnego administratora.

Administrator podpisuje za przedsiębiorstwo w ten sposób, że kładzie swój podpis pod do-

tychczasową firmę lub nazwę przedsiębiorstwa, która jednak oznaczać winna, że przedsiębiorstwo znajduje się pod przymusową administracją.

Art. 3.

Moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 6 11 1919 r. dotyczącego nadzoru oraz administracji przedsiębiorstw (Tyg. Urzęd. str. 335), rozciąga się na obszar b. dzielnicy pruskiej poza była linią demarkacyjną.

Art. 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 8 czerwca 1920 r.

Minister (—) W. Seyda.

Szef Departamentu Sprawiedliwości

z. p. (—) Chmielowski.

Powołane wyżej rozporządzenie opiewa:

b) Rozporządzenie

dot. nadzoru oraz administracji przedsiębiorstw.

Art. 1.

Ministerstwu b. dzielnicy pruskiej przysługuje prawo ustanowić na wniosek Poznańskiego Urzędu Likwidacyjnego nadzór nad przedsiębiorstwami lub filjami przedsiębiorstw, znajdującymi się w obrębie b. dzielnicy pruskiej na koszt tychże:

1. jeżeli w powyższych przedsiębiorstwach tkwią własność prawa lub interesy, mogące ulegć likwidacji według art. 297 traktatu pokojowego z Niemcami;
2. lub jeżeli zachodzi dostateczne podejrzenie, że w powyższych przedsiębiorstwach z jakiegokolwiek strony zaszły zarządzenia celem uszczuplenia praw interesów państwa polskiego, chronionych traktatem pokojowym raz prawem międzynarodowym.

Do przedsiębiorstwa zalicza się także nieruchomości.

Art. 2.

Celem ochrony interesów Państwa Polskiego w myśl art. 1 przysługuje osobie lub osobom, sprawującym nadzór, szczególnie prawo:

1. zabronić wszelkiego rodzaju zarządzeń, szczególnie rozporządzeń majątkiem i uwiadomień o biegu interesów,
2. przeglądać książki i papiery przedsiębiorstwa, badać stan kasy oraz papierów wartościowych i towarów,
3. żądać wyjaśnień co do wszelkich spraw, dotyczących biegu interesów przedsiębiorstwa.

Osoby zarządzające oraz zatrudnione w przedsiębiorstwie winne stosować się do zarządzeń i wskazówek osoby nadzór sprawującej:

Art. 3.

Pieniądzy lub innych przedmiotów majątkowych w przedsiębiorstwie, podlegającym nadzorowi, nie wolno ni bezpośrednio usuwać za granicę Państwa Polskiego bez każdorazowego osobnego zezwolenia osoby nadzór sprawującej:

Art. 4.

Ministerstwo b. dz. pr. może ustanowić na wniosek Poznańskiego Urzędu Likwidacyjnego przymusową administrację na koszt przedsiębiorstw w art. 1 wymienionych jeżeli:

1. zarządzający przedsiębiorstwem lub osoby w nim zatrudnione a upelnomocnione do czynności prawnych znajdując się wkraju, niedbale zawiadują interesami przedsiębiorstwa:
2. stwierdzono, że w przedsiębiorstwie zaszły zarządzenia, o których mowa w art. 1 nr. 2.

Art. 5.

Administrator bierze przedsiębiorstwo w posiadanie i jest uprawniony do wszelkich czynności prawnych za przedsiębiorstwo. Za zezwoleniem Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej przysługuje mu prawo przedsiębiorstwa nadal tylko częściowo prowadzić.

Art. 6.

Kto jako zarządzający lub zatrudniony w przedsiębiorstwie wykroczy rozmyślnie lub z niedbalstwa przeciw przepisom art. 2, 3 lub rozmyślnie rozporządzi przedmiotami majątkowymi, przypadającymi według traktatu pokojowego Państwu Polskiemu, podlega, o ile na mocy innych praw nie nastąpi wyższa kara, karze więzienia i grzywnie do 1 miliona marek, lub też jednej z powyższych kar. Usiłowanie podlega karze:

Art. 7.

Przekroczenia powyższe podlegają rozpatrzeniu przez sądy doraźne.

Poznań, dnia 6 listopada 1919 r.

Minister b. dzielnicy pruskiej

(—) W. Seyda.

Szef Departamentu Sprawiedliwości

(—) Prądzyński

Podając powyższe do publicznej wiadomości przestrzegam osoby interesowane przed wykroczeniem przeciwko odnośn. rozporządzeniu zaznaczając zarazem że prawo zaprowadzenia przymusowej administracji wzgl. nadzoru poruczyło Ministerstwo b. dzieln. prusk. Departament 7 Skarbu zarządzeniem z 13 października 1921 r. L. dz. VII. 11875/21 Okręgowemu Urzędowi Ziemiemu w Poznaniu z prawem substytucji.

Puck, dnia 1. 8. 1922.

Lipski, starosta.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Nadleśnictwo Darżlubie.

Licytacja drzewa odbędzie się w środę, dnia 4 października rb. od godz. 9 zrana do godz. 2 po poł. w oberży p. Pobłockiego w Darżlubiu.

Sprzedawać będzie się większą ilość drzewa użytkowego sosnowego z leśn. rew. Hel, następnie drzewo opałowe z tutejszego nadleśnictwa.

Ślomiński.